

Spomnimo pristojne oblasti, da si žele Slovenci skupne strehe

Evropa bojujejo krvavo bitko! Rušijo se hiše, starodavna in zgodovinska poslopja, pod razvalinami umirajo tisoči: nedolžni otroci, slabotne ženske, starci. Na širokem morju torpedi potaplajo ladje, ž njimi se pogrezajo v mrzle valove mornarji, potniki, na milijone vrednosti blaga.

Čemu vse to? Kaj je namen te morije, tega rušenja, tega divjanja?

Diktatorji pravijo, da se s tem ustvarja nov red v Evropi. Z ognjem in mečem hočejo vsiliti narodom "boljšo bodočnost." In ti narodi, ki se ne marajo pokoriti temu novemu redu, so zgrabili za orožje in branijo svoje svobodo, ker se zavedajo, da bo "novi red" samo tak, kot si ga bodo zamislili diktatorji.

Slabotni in mali narodi se niso mogli ustavljati sili premoči diktatorjev. Kot vihar jih je zajela nemška bojna sila od Francije do Rusije, od Norveške do Donave.

Ustavili sta se volji diktatorjev samo dve veliki državi: Anglija, ki se bori naenkrat na treh frontah in mala Grška, ki podi Italijane v Jadransko morje. Je še nekaj malih držav, ki se jih še ni dotaknila bojna vihra. Vsled svoje zemljepisne lege, ali spretnosti diplomacije so se dozdaj te države izognile vojnim grozotam. Kako dolgo, nihče ne ve, niti same ne. Svojmogočnim posepom ustrezajo, toda skrivoma upajo na končno zmago angleškega orožja. Ker le potem lahko računajo da bodo ostale svobodne.

V drugo leto gre evropski bojni metež in vsak dan je večje napanje, da bo Anglija zmagala, s pomočjo Zed. držav. Na celini pa sicer ne bila kos nemški sili, toda Anglija ima mornarico, ki je vedno gospodarica na morju. Ima zračno silo, ki se že meri z nemško v skoro enakih proporcijah. In iz Zed. držav se izliva noč in dan nova pomoč v Anglijo. Pa še več jo bo prišlo. To bo končno odločilo zmago, to bo končni poraz Hitlerja in Mussolinija.

Ko se bodo poravnali računi te vojne in se zahtevale nove meje, bomo stopili naprej tudi Slovenci in zahtevali odrešenje svojih bratov in sester, ki sedaj delajo tlako pod Mussolinijem in Hitlerjem. Tedaj bo prišel čas, da bomo zahtevali nazaj naše Primorje in našo Koroško. To je naša zemlja, tam je slovenski narod, ki mora priti pod eno streho, pod streho naše Jugoslavije.

To bodo naše zahteve, naše svete zahteve, po vseh božjih in človeških postvah. Po našem mnenju je pa že sedaj čas, da se ustanovi merodajne oblasti o teh naših zahtevah. Narod v Jugoslaviji, jugoslovanska vlada, ti morajo sedaj molčati. Sosedje so premočni, To ni niti pa ne more zabraniti ameriškim Slovincem, da ne bi prinesli teh zahtev že sedaj oblastem, ki bodo ob koncu te vojne imele glavno besedo pri določitvi novih mej. To je naša predvsem Amerika in Anglija. Državnike teh dveh velesil treba seznaniti o naših težnjah in o naših zahtevah.

Zato se pa sklicuje za nedeljo 29. decembra ob 2:30 popoldne ljudski shod v avditorij Slovenskega narodnega doma na St. Clair ul. Narod se pozivlje, naj se udeleži v kar največjem številu. Na tem shodu bo predložena spomenica, ki bo vsebovala zahteve Slovenskega naroda. Ta spomenica naj bi se poslala na vlado Zed. držav na angleško vlado in na jugoslovansko vlado.

Mi, ameriški Slovenci, čeprav državljani te velike demokracije, pa smo po krvi še vedno Slovenci in še vedno čutimo z našimi sestrami in sestrami v naši domovini in čutimo zlasti z našimi brati in sestrami v zaslužnih pokrajinah slovenskih. Mi lahko govorimo, mi lahko zahtevamo. In zahtevajmo in govorimo sedaj, ko je čas za to.

Prosimo vas, da se odzovete in pridete v nedeljo na ta shod! Vsak naj pride, ki čuti, da je sin in hči slovenske krvi! Naši onstran morja nam bodo hvaležni za vse, kar bomo storili zanje. Naša beseda bo veliko zalegla in bo upoštevana.

Ta shod naj bi bil obenem žalni shod, kjer bomo izrazili sočustvo nad izgubo prerano umrlega voditelja Slovencev, dr. Antona Korošca, katerega cilj je bil: združenje vseh Slovencev v eni državi.

Italijanski letalci dežujejo bombe na oblegovalce, da bi jih pregnali od Bardije

Kaira, 26. dec. — Medtem ko Angleži slednje letalo, ki ga ima na razpolago, da bi razbili angleške priprave za generalni napad. Italijanski bombniki so ponovno in ponovno bombardirali angleške postojanke, ki so pa napravili prav malo škode, kot trdijo poročila. Angleški letalci odganjajo Italijane, da bo ozračje čisto ko bo prišlo povečanje za splošen naskok na Bardijo.

K molitvi

Članice društva Srca Marije (staro) so prošene da pridejo v soboto ob 7:30 k molitvi za pokojno sestro Mary Mačerol na njen dom, 916 E. 78. St., v soboto naj se pa udeležijo pogreba. Članice podružnice št. 25 SZZ naj se pa zbero ob osmih in tudi v žebalni krožek naj ji izkaže zadnjo čast; v soboto ob devetih se pa udeležijo pogreba.

Osmo obletnica

V soboto ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnim Johnom Rus v spomin 8. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Izvanredna seja

Nocoj ob sedmih se vrši izvanredna seja Kluba društev Slovenskega društvenega doma. Vsi zastopniki in zastopnice so prošeni, da se udeležijo.

MLADI DIPLOMATI NA RADIU

Otroci raznih poslanikov v Washingtonu so nedavno razposiljali po radiu poslanico dobre volje. Od leve proti desni so: Sin havajskega poslanika; Pola Fotić, 10-letna hčerka jugoslovanskega poslanika dr. Fotića; Liana de Bayle, hčerka poslanika iz Nicaragua; Maria Ester, hčerka kitajskega vojaškega atašea; Usni Bajawongse Seni Prmof, sin siamskega poslanika.

Ameriški senatorji so mnenja, naj bi Roosevelt napravil mir v Evropi

Washington, D. C. — Senator Burt K. Wheeler iz Montane, ki je dospel v kapitol, da se pripravi na novo zasedanje kongresa, se je izjavil, da bi se morale Zed. države resno zavzeti, da se napravi mir v Evropi. "Predsednik naj bi napravil odločen poskus spraviti evropske bojujoče narode skupaj," je rekel Wheeler. "Zahteval naj bi, da se ustvari pravičen mir."

"V Washingtonu sta danes dve različni naziranj o evropski vojni. Nekateri želijo, da bi se evropska vojna nadaljevala, dokler nemška vlada ne bo popolnoma strta, pa tudi če bi morala v doseg tega Amerika v vojno. Potem smo pa drugi, ki bi radi videli angleško zmago. Toda smo mnenja, da bi se v tem času lahko doseglo premirje, če se napravi k temu resen poskus."

Ta poskus naj bi se napravil, po mnenju Wheelerja, predno damo nadaljno pomoč Angliji. Wheeler smatra tudi predsednikov načrt, da se posodi orožje Angliji kot izkmanje v nevtralni postavi.

Senator Tydings iz Marylanda je pa mnenja, naj bi Zed. države vprašale Anglijo in Nemčijo glede mirovnih pogojev. Potem bi Zed. države lahko same preračunale, če je kaka podlaga mogoče za mirovna pogajanja.

Cleveland ima skoro za 100 milijonov naročila za vlado

Od meseca julija, odkar je začela ameriška vlada z obrambnim programom, je dobil Cleveland skoro za 100 milijonov dolarjev naročila. Armada in mornarica sta naročila v clevelandskih tovarnah raznega materiala v vsoti \$99,059,325. Poleg tega imajo clevelandске firme mnogo naročil za Anglijo, toda vsota ni znana.

Poroka

Mr. in Mrs. Pete Sokach, 21650 Ivan Ave. naznanjata, da se bo poročila v soboto zjutraj ob devetih njiju najmlajša hčerka Marie z Mr. Michaelom Boots iz 1075 E. 72. St. Poroka se bo vršila v cerkvi sv. Kristine. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanu!

Zdaj pa na Rim!

Ko so grške čete pregnale iz mesta Chimara Italijane in vkorakale v mesto, so bili ž njimi tudi ameriški častniškarski poročevalci v svojih uniformah. Mestni prebivalci so veselo pozdravljali grške vojake, ki so jih rešili polentarjev. Med gledalci je bil tudi neki George Angelopoulos, ki je bil svoje čase v New Yorku. Ta je Amerikance takoj spoznal in ves navdušen vzkliknil: "Zdaj, ko so ameriški fantje tukaj, bomo pa kmalu v Rimu!" Fantje so mu pojašnjevali, da se oni bore s peresom in ne s puško, pa Grk je trdil svojo.

Na mednarodni razstavi bo tudi jugoslovanski dan

Na mednarodni razstavi, ki se vrši v Clevelandu od 4. do 19. januarja, katere se udeležijo 22 raznih narodnosti s svojimi najlepšimi umetninami, bo vsak dan posvečen eni izmed teh narodnosti. Dotična narodnost bo na tisti dan pokazala poleg razstavnih del še druge svoje karaktere in običaje. Jugoslovanski dan je določen za soboto 18. januarja. Druge narodnosti imajo pa odločene sledeče dneve: Na 4. januarja Čehoslovaška, 5. jan. Poljska in Belgija, 6. jan. Palestina in Brazilija, 7. jan. Romunija, 8. jan. Anglija, Avstralija, Nova Zelandija in Kanada, 9. jan. Finska in Danska, 10. jan. Zed. države, Clevelandski dan, 12. jan. Madžarka, 13. jan. Peru in Pan Amerika, 14. jan. Iraq in Lebanon, 15. jan. Francija, 16. jan. Grčija in Turčija, 17. jan. Švica, 18. jan. Jugoslavija in 19. januarja bo Mednarodni dan, Rdečega križa in Lige narodov.

Doma čez praznike

Pri družini Mr. in Mrs. Ivan Zupan, urednik Glasila KSKJ, 493 E. 120. St. se nahajata na božičnih počitnicah sin Lawrence, ki študira na Miami (Oxford) univerzi in hčerka Marion Dolores, ki pohaja na državno univerzo v Kent, O.

Zaroka

Mrs. Frances Petrič, 1099 E. 71. St. naznanja, da se je zaročila njena edina hčerka Josephine z Mr. Antonom Zakrajškom, sinom družine Frank Zakrajšek, 6016 St. Clair Ave.

Amerikanci in Italijani so se stekli v Šangaju

Šangaj, 25. dec. — Devet ameriških marinov in trije mornarji z ameriške bojne laje Luzon, je iskalo na sveti večer pomoči v bolnišnici. Stepli so se z italijanskimi mornarji v neki gostilni. Amerikanci so izšli iz bitke z izgubo nekaj zob in nekaj prask. Kolikor se je moglo dognati, je prišlo do tepeža radi prostora pri mizi. Vojaška policija je ustavila boj.

Italijani pa skrbno zakrivajo, koliko italijanskih vojakov je bilo ranjenih in tudi ne povedo, kakšne poškodbe so odnesli. (Če je bilo ranjenih devet ameriških mornarjev, potem pomnožite to število z desetimi in dobili boste natančno število ranjenih fašističnih vojakov. Op. ured.).

Društvo Kras št. 8 SDZ

Za leto 1941 si je društvo izbralo sledeči odbor: Predsednik Louis Jerkič, prvi podpredsednik Joško Penko, 2. podpredsednik Anton Srebot, tajnik Joško Jerkič, 20810 Goller Ave., blagajnik Ivan Kapelj, zapisničarica Jennie Koželj, nadzorni odbor: Lawrence Leskovec, Frank Znidaršič in Mary Kobal, reditelj in zastavonoša Anton Stefančič; društveni zdravniki: dr. Skur, dr. Opaskar in dr. Rottar. Zastopniki za konferenco Slovenskega doma na Holmes Ave. Anton Srebot, Gašper Knafelc, Joško Jerkič, Frank Znidaršič in Martin Nagode. Seje se vršijo vsak drugi petek v mesecu ob 7:30 zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Zaroke

Mr. Frank Zorich, 1121 Addison Rd. naznanja, da se je zaročila njegova hčerka Josie z Mr. Edwardom A. Turk, sin Mr. Frank Turka iz 999 E. 63. St. — Mr. in Mrs. Frank Mrhar, 990 E. 63. St. naznanjata zaroko njih hčerke Helen z Mr. Anton Fortuna, 15717 Holmes Ave.

Edini sinček umrl

Na božični dan je preminil staršem Frank in Virginia Srebrnak edini sinček Frankie, star tri mesece. Pogreb bo v petek popoldne ob dveh iz hiše žalosti, 3483 E. 89th St. pod vodstvom Louis L. Ferfolia. Naše sožalje prizadeti družini.

Angleži s podvojeno čuječnostjo stražijo Rokavski preliv

Boje se, da se bo tridnevno neuradno premirje v zračni vojni končalo s tem, da se bodo naciji z vso silo zagnali na angleško otočje. V treh dneh je bil en sam nemški bombnik nad Anglijo.

London, 26. dec. — Angleške straže na obrežju ob Rokavskem prelivu so bile danes podvojene. Angleži pričakujejo, da se bodo Nemci z vso silo zagnali preko ožine pri Dovru ter pri napadu izrabili meglo, ki leži nad Rokavskim prelivom. Posebno izbrane čete patrolirajo v gostih vrstah ob obrežju in pazijo na vsak sumljiv šum in premik na obrežju. Vsak civilist, ki se je prikazal na obrežju, je bil skrbno preiskan. Celotno vojsko in mornarji v uniformah so se morali izkazati s svojimi osebnimi izkazili.

V Londonu se niso oglasile

svarilne piščali že od 1:20 zjutraj v ponedeljek. Danes popoldne se je prikazal nad reko Temoen sam nemški bombnik.

Vojaški krogi so mnenja, da Nemci ne bodo planili čez Rokavski preliv, da si leži nad njim gošta megla, če ne bodo prej bombardirali otočja ali iz zraka, ali pa s topovi s francoskega obrežja.

V Anglijo so prišla poročila, da se nahaja nekje ob Rokavskem prelivu sam Hitler in z njim je vrhovni poveljnik nemške armade feldmaršal Brauchitsch. Temu polagajo veliko važnost.

Cene farmerskih produktov ne bodo poskočile, tudi če bi šle Zedinjene države v vojno

New York. — Revija "Fortune" pravi v svojem članku, da se cene farmerskih pridelkov ne bodo dvignile, če bodo šle Zed. države v vojno, kot je bil to slučaj v prvi svetovni vojni. Vsled tega bi ne bilo velikih in naglih dobičkov za farmerja, pa tudi ne nadprodukcije po vojni, ki bi bila posledica strmoglavljenju cen.

Da so v prvi svetovni vojni cene farmerskim pridelkom tako poskočile, je bil v prvi vrsti vzrok ta, ker ni bilo dovolj obdelane zemlje, ki bi zadostovala potrebam doma in pa zaveznikov. Danes je pa trg za ameriške farmerske pridelke manjši, kot v prvi svetovni vojni, ker 1) Anglija dobi mnogo pridelkov iz Kanade in Avstralije, 2) ker je evropski kontinent zaprt po angleški blokadi.

Ko so šle Zed. države v vojno, so ameriški farmerji obdelali nove komplekse, da bi se okoristili z visokimi cenami pridelkov. Ko je bila vojna končana, je bilo pridelkov preveč, cene so padle in mnogo farm je propadlo.

Ako bi šle Zed. države v to vojno, bi se dvignile cene industrijskim proizvodom in farmerji bi morali več plačevati za stvari, ki jih kupujejo v mestu. Ker bi se istočasno ne dvignile cene farmerskim pridelkom, bi morala priskočiti na pomoč vlada in pomagati farmerjem, da bi vzdrževala ravnotežje med poljedelstvom in industrijo.

Edino, kjer bi farmer imel koristi od vojne bi bil ta, ker bi dobili podeželski prebivalci delo v mestni industriji, ki bi potrebovala delavcev, a na farmah je preveč ljudi.

Dež in sneg ovira grško armado pri prodiranju; laška armada silno trpi radi vremena

Atene, 26. dec. — Dež in sneg zaustavlja boje na albanski fronti, toda grško poveljstvo poroča o nesprijetnem napredovanju ob jadranski obali. Boji na centralni fronti, v okolici Tepehlini in Klisuri se nadaljujejo kljub silnemu mrazu. Po nekaterih krajih je sneg do pasu.

Nek ujeti italijanski polkovnik pripoveduje, da italijanska armada zelo trpi radi slabega vremena in pa ker dobiva provijant tako nereditno na fronto. Nekate-

ri bataljoni so skrčeni od 700 na 200 mož. Mnogo italijanskih vojakov je zmrznilo in mnogo jih je v bolnišnicah radi zmrzlih udov.

Na božični dan so prileteli angleški bombniki nad otok Krf in tam meatali pakete z božičnimi darili. Kmalu zatem so pa prileteli italijanski bombniki, ki so pa metali za božična darila bombe, ki so ubile 15 oseb in jih ranile 30.

Deveta obletnica

V soboto ob devetih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Blaž Modicem v spomin 9. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Pogreb Mary Mačerol

V soboto zjutraj ob 8:15 se vrši pogreb pokojne Mary Mačerol iz hiše žalosti 916 E. 73. St. v cerkev sv. Vida in potem na pokopališče Kalvarijo pod vodstvom pogrebnega zavoda Josip Žele in Sinovi.

Iz bolnišnice

Iz bolnišnice se je vrnil John Lube Jr. Prijatelji ga sedaj lahko obiščejo na domu, 1084 Addison Rd.

Važna seja

Nocoj ob 7:30 se vrši važna seja Euclid Rifle kluba v Slovenskem domu na Holmes Ave. Pridemo naj vsi člani ter naj približno poročajo, koliko vstopnic so prodali za srnjakovo večerjo, ki se vrši 5. januarja.

Fantje so na dopustu

Iz vojaškega taborišča Shelby, Hattiesburg, Miss. so prišli čez praznike na dopust sledeči naši fantje; Herman in Louis Stavanja, 1019 E. 63. St. in Frank Velic, 1261 E. 60. St.

V bolnišnico

Henry Kodelja, 802 E. 156. St. je nevarno zbolel in odpeljali so ga v Lakeside bolnišnico.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 303 Fri., Dec. 27, 1940

Angleži so vzeli Italiji
Jadransko morje

Osemnajst let že vpije Mussolini, da je Jadransko morje "mare nostrum," naše morje. Zato bi človek pričakoval, da bo to "njih morje" Mussolini tudi varoval, da se ga ne polasti kdo drugi. Toda eno dni je Mussolini pokazal, da tega "svojega morja" ne more ali noče braniti. To je bilo v času, ko se je pognala angleška bojna mornarica gori v Jadransko morje in iskala italijanske "škafje" za boj. Prav na italijansko obalo so pluli Angleži in iskali pri Brindisi in Biar Italijanov. Toda vse iskanje je bilo brezuspešno, Italijanov ni bilo na izpregled. Italijanske bojne ladje so se bile poskrile kot miš pred mačko. Tako so bili Angleži popolni gospodarji po Jadranu, razsajali so po "italijanskem morju," ne da bi jim kdo oporekal. Mussolinija ni bilo nikjer, da bi rekel: "Poberite se z našega morja!"

Ko so Angleži videli, da pri najboljši volji ne morejo prepričati Italijanov, da bi se malo poskusili z njimi, da bi videli, katera ladja ima trdnješi oklep, so plule angleške pomorske trdnjave naravnost pred pristanišče Valono in potem še višje pred Durazzo, ki sta dve glavni pristanišči v Albaniji in ju začeli obsipati s težkimi krogli.

Ta drzna akcija Angležev je zbudila med vojaškimi strokovnjaki sodbo, da je italijanska armada v Albaniji kot lisica v luknji, kateri lovec zapre oba izhoda: Grki ji ne puste naprej, Angleži ji ne puste nazaj.

Ta angleška bojna mornarica, ki se tako brezskrbno izprehaja prav pred nosom Italije, je ona mornarica, ki je pomagala angleški afriški armadi pri pohodu v Libijo. Medtem ko je armada po suhem pripravljala prestrašen Italijanom presenečenja, je mornarica manevrirala ob obrežju in mehčala italijanske trdnjave na obrežju. Pa ni bilo niti ene italijanske ladje ali podmornice na izpregled!

Angleška mornarica je plula prav pred pristanišče Bardijo, ki leži 10 milj v notranjosti italijanske Libije. To pristanišče je v prvi svetovni vojni služilo Nemcem za bazo podmornic. Tukaj so Italijani nagromadili velike zaloge olja in gazolina, pa nakupili veliko zalogo potrebščin. Vse naj bi služilo italijanski armadi pri pohodu na Suez. Angleške bojne ladje so namerile tu sem žrela svojih topov.

Angleška mornarica se svobodno giblje po Sredozemskem, Jadranskem, Jonskem in drugih morjih. Kje je zdaj italijanska bojna mornarica, na katero je računal Hitler, da bo počistila Angleže z Sredozemlja?

Kaj pa na Atlantiku?

Kakor je Anglija vladarica v Sredozemskem morju, je pa njena mornarica v jako kočljivem položaju v Atlantiku, zlasti pa trgovska mornarica. Anglija mora dobiti vse potrebščine z ladjami iz inozemstva. In Anglija ima silne izgube na morju. Nemške podmornice in bombniki prizadevajo Angliji strašno škodo med trgovsko mornarico. Zato se je pa obrnila na Zed. države za nove ladje. Vse, kar plava na vodi je pripravljena Anglija kupiti. V prvi vrsti potrebuje ladij za prevoz blaga, da nadomesti potopljene ladje, v drugi vrsti potrebuje pa bojne ladje za varno spremstvo trgovski mornarici.

Zadnji teden je kupila Anglija v Zed. državah 16 trgovskih ladij, že prej jih je kupila 130 in obenem je pa naročila 60 novih v ameriških ladjedelnicah. V najnovejšem času je naprosila Anglija ameriško vlado, naj zapleni nemške in italijanske ladje, ki leže v ameriških pristaniščih ter ladje tistih držav, ki jih je Nemčija zasedla. Teh ladij je kakih petdeset, ki bi Angliji zelo prav prišle. Če bo ameriška vlada topogledno ugodila Angliji ali ne, se še ne ve. Če bo našla kako legalno pot, ji bo ustregla, drugače pa ne.

Ameriška bojna mornarica je zadnji teden naročila 40 novih rušilcev. V nekaterih krogih se je radi tega pojavila govorica, da namerava ameriška vlada s svojimi bojnimi ladjami spremljati angleške trgovske ladje preko Atlantika. Toda predno bi mogla to storiti, bi bilo treba spremeniti nevtralnost postavilo, ki zdaj prepoveduje ameriškim ladjam dostop v vojno zono.

Nekateri mislijo, da bodo Zed. države predvsem varovale angleška posestva v Vzhodni Indiji in Singaporu pred Japonci. Odkar se je zvezala Japonska z Nemčijo in Italijo, je pokazala Amerika, da se te poteze Hitlerja popolnoma nič ne boji. Hitler je namreč vedel Japonsko v zvezo samo radi tega, da bo ta napadla Zed. države, če bi šle na pomoč Angliji. Ameriška vlada je pa v odgovor na to dala Kitajcem novo posojilo, obenem pa okrnila izvoz na Japonsko takih predmetov, ki so najbolj potrebni za vojno. Japonska, ki je topogledno odvisna 60 odstotkov na Zed. države, se zdaj ne more niti ganiti. Kje naj pa dobi potrebni material za vojno z Ameriko? Japonska se bo dobro premislila, predno bi se zapletla v vojno z Zed. državami. Zato pa, če bodo Zed. države pokazale, da bodo varovale angleške posesti na Daljnem Vzhodu, jih bo pustila Japonska pri miru. Japonska sicer še vedno dvomi o tem, vendar skrbno pazi, da ne bi občutila resnice. Anglija je zdaj na Daljnem Vzhodu brez moči. Angleška in nizozemska posestva so odvisna samo od protekcije Zed. držav, in ameriška vlada ne bo dovolila Japoncem seči po njih.

BESEDA IZ NARODA

Silvestrovo

Prihodnji terek ob 7:30 uri zvečer priredi Slovenski dom na Holmes Ave. skupno z delničarji društvi Silvestrov večer. Kakor že več zaporednih let, tako si bomo tudi letos direktorji, delničarji, društveni člani, znanci in prijatelji segli v roke v iskrenem voščilu boljšega, bolj zdravega in prosperitetnega polnega srečnega novega leta.

Ker je Slovenski dom izključno narodno podjetje, last naroda in naših društev, upravičeno apeliram na vse delničarje, vse prijatelje narodnega gibanja in na vse rojake in rojakinje v Clevelandu in okolici, da se te prireditve udeležijo. Čisti dobiček te prireditve je določen za plačilo na dolg, katerega ima korporacija.

Pripomniti moram, da je korporacija zadnje čase lepo napredovala in še nekaj tako ugodnih let, kakor smo jih imeli zadnje in lahko bomo rekli: "Dolga ni več in Slovenski dom na Holmes Ave. je izključna last naroda."

Odločite se še danes, da boste na Silvestrov večer naš gost in naš posetnik. Direktorij bo skrbel za najboljšo postrežbo pri pijači in ženski klub pa za prigrizek. Igral bo Ed. Simms orkester.

V imenu direktorija, odsekov in delniških društev vljudno vabi

Anton Jerman, predsednik.

Srna v omaki

Medtem, ko bomo sunili staro leto iz tega muhastega sveta in bomo že pet dni v novem letu, to je, 5. januarja bo Euclid Rifle and Hunting Club imel v Slovenskem domu na Holmes Ave. srnjakovo večerjo. Naš gazda Jim Šepic je naročil kuharicam, da mora biti srnjakovina točno ob 7. uri zvečer servirana in postavljena na krožnike gostom. Krist Mandel, ki je iztaknil v pennsylvanski gozdovih pitano srno, katero je hodil najmanj dve leti pasti in ji prigrivarjati, naj ne gleda na ameriško modo, ampak naj bo lepo rejena in okrogla, ker to bolj dopade lovčev, bo v nedeljo, 5. januarja servirana v omaki. Živelca gor, živalca dol, življenje je dala na žrtvenik lovske sreče.

Kakor se poroča iz glavnega stana, naš predsednik že tri tedne vadi dekleta za "blitzkrieg," ko bo napovedan napad z vilicami in nožem. Kuharice je že toliko privadil, da bodo stale strumno v špalirju, ko bo srnica korakala iz kuhinje na mize. Da pa bo parada bolj oficialna in spodobna jagrom, bo v načelu povorke nosil predsednik mesto žezla staro-kranjski "drikelje," simbol fantovske šege. Za njim 50 metrov pa bo stopala kuharica z žlico za zabelo in zanj pa ženski štab za vsako eventualnost z ponvami, skodelicami in krožniki.

Da je na vsaki naši običajni letni prireditvi vedno lušno in zabavno, naj povem, da rogovolimo domov ob času, ko že pameten človek vstane, se umije in gre po dnevnih poslih na delo. Na prireditvi so krajše ure, kakor so med kreganjem z ženo minute, če ne celo sekunde. Vsega je dovolj, smeha, zabave, jedil in končno kar je najvažnejše, pijače — zdravilo vsega hudega.

Naše vstopnice gredo hitro izpod rok in naročite jih takoj, dokler jih ne zmanjka. Imamo

To je ena fronta, kjer bo Amerika pomagala Angliji. Druga bo pa direktna pomoč z ladjami in letali, raznim materialom ter raznimi potrebščinami. Zed. države bodo to delale z razlogom, da je to najboljša obramba za lastno deželo.

jih samo določeno število. Vprašajte klubove člane, da vam postrežejo, dokler ni prepozno. Tudi bodite točni, da srnica ne "zbežlja" iz dvorane.

Danes naj pridejo na sejo vsi člani Euclid Rifle and Hunting kluba, da se pogovorimo o pripravah. Bodite vsi gotovo navzoči.

Fred Jazbec, tajnik.

Iz Maple Heights

Pred zaključkom leta sem še enkrat namenil, da se poslužim naše zastojne reklame, to je dopisa. Kajti priznati moram, da je to najuspešnejša, seveda pa tudi najcenejša reklama. Samo za tiskarne je to precej slab zaslužek, uslužbenici tiskarne se z dopisi ne bi mogli preživljati, zato je potrebno, da se da tudi oglaševanje domače liste, ravno tako tudi vse uradne tiskovine, da se s tem vsaj malo odškoduje naša zastojna reklama.

Kot sem že gori omenil, je reklama v naših lokalnih časopisih zelo uspešna, ako se jo poslužujemo pravilnim potom. Po več letih opazovanja sem se prepričal, da so bile vse prireditve, ki smo jih dobro oglaševali, tudi dobro obiskovane, ako pa ni bilo oglaševanja, tudi ni bilo uspeha.

Zatoraj je priporočljivo našim narodnim, društvenim in kulturnim ustanovam, da se poslužujejo naših lokalnih časopisov s plačano in neplačano reklamo in uspeh bo boljši kot brez reklame.

Toliko radi reklame. Sedaj pa še nekaj maplehajskih novic.

V tem letu, ki sedaj poteče, je naša naselbina zopet napredovala za tri slovenske družine. Iz Newburga se je priselil Joe Vrček, s svojo družino, iz Collinwooda pa sta prišla dva mlada in sicer Joseph Gorsha in njegova soproga, ena družina pa je prišla iz Kalifornije, pa še ne vem imena.

Slovenski narodni dom praznuje novo leto s kokošjo večerjo in plesom. Za ples bo igral naš domači godbenik Mr. Louis Simončič, kar je garancija, da ne bo dolg čas. Ako se še niste odločili, kam boste šli pa pridite v Maple Heights, ne bo vam žal, in gotov sem, da boste drugo leto zopet prišli.

Nedeljo, 5. januarja, ob 2 uri popoldne pa se vrši letna delniška seja Slovenskega narodnega doma, sicer boste vsi delničarji obveščeni potom dopisnic, ako pa ne prejmete dopisnice, pa naj bo to vaše vabilo.

Končno pa se zahvalim našim urednikom za sodelovanje z našo naselbino in želim vesele nove leto, kakor tudi vsem čitateljem.

Anton Perušek.

Društvo sv. Marije Magdalene, št. 162 KSKJ

(Ker je še veliko asessmenta neplačanega, zato bo članstvo našega društva imelo priliko še danes (petek), dne 27. decembra, ko bom v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida med 6. in 7:30 uro zvečer, da poravnate zaostali asessment.

Nujno se opozarja vse one, ki še niso plačale svojega asessmenta, da to gotovo storijo danes. Gotovo je vsem znano, da se mora asessment poslati vsaki mesec na glavni urad, zato pa vsa prosim, da vsaj sedaj, kon-

cem leta poravnate vse zaostalo.

Sestre, bodite točne v tem, za kar se vam že vnaprej zahvaljujem.

Marija Hočevar, tajnica.

Vojni doživljaj

Vojni doživljaj, ki se mi je najgloblje vrezal v dušo, se je dogodil v Albaniji.

Na to vratolomno pot sem bil odšel z dvema tovarišema.

Eden je že po prvih desetih dnevih naporne pehoje umrl od izčrpanosti — drugi pa je neke temne noči, ko smo hodili po strmi kozi stezi, nekako spodrsnil in končal spodaj v eni od temnih sotesk Drima.

Nadaljeval sem pot popolnoma sam.

Vsak trenutek sem hodil mimo trupel mož, žensk in otrok, ki so umrli od izčrpanosti in lakote, ali mimo še živih nesrečnikov, ki so se zrušili od slabosti zraven poti in niso imeli niti toliko moči več, da bi napravili en sam korak ter so kar čakali smrti.

Nad njihovimi glavami je z vseh strani odmevalo kakor nepretrgana pogrebna pesem krakanje krokarjev in žvižganje orlov.

Po taki poti in v takih okolnostih, ko si gledal smrt desno in levo, je bilo iti naprej — in še več z upanjem v srce . . .

In šel sem.

Ko sem končno tudi sam opešal, sedem na kamen poleg poti, la bi se odpočil.

Zazdi se mi, da leži nedaleč od mene nekakšen človek ali kaj.

Pogledam natančneje.

Glej, vojak je v snegu!

Iz snega gleda samo glava, trup in desna roka, ki jo je porinil skozi sneg in jo iztegnil v smeri proti mimoidečim, kakor bi prosil skorjo kruha.

Obraz mu je voščeno bled, ustnice pomodrele in razpokane od žeje in lakote, bogve koliko asa že leži tukaj mrtvaško nepremično v snegu, ki neprestano pada po njem.

Oči—plave, velike in dobre kmetске oči—edino te so se še premikale in samo po njih se je še dalo spoznati, da je mladi nesrečnejši pri življenju . . .

Prav nič nisem pomišljal . . . V vojaški torbi sem imel še en kos kruha.

Odlomil polovicjo in jo ponudil mrtvem — lačnemu nesrečnejši. Ko je zagledal kruh, so se mu oči zasvetile od sreče, ni pa imel moči, da bi kaj rekel, ali toliko, da bi z roko vzel kosček.

Torej sem mu sam potlačil kruh v pest, mu jo stisnil skupaj in jo tako pridržal nekaj trenutkov—tako da je tudi potem ostala skupaj.

Skoda, da ni imel več moči, da bi ponese kruh v usta.

Ko sem mu ravno hotel pri tem pomagati, začno naenkrat od nekd pokati puške . . .

Na poti se pokaže nekaj potnikov—naših vojakov—ki so hiteli dalje in klicali:

"Arnavti! Zaseda! Bežite!"

Eden od mimo gredečih opazi nepremičnega vojaka ob poti, in ker je bil tudi sam močno lačen, mislil pa je, da je vojak mrtev, iztegne roko, da bi mu iz stisnjene pesti iztrgal kos kruha.

"Nikar, brate!" se tedaj naenkrat zasliši slab, umirajoč glas poln prošnje, žalosti in bratškega očitanja . . .

Potnik se zdrzne:

"Glej no! Jaz sem pa mislil, da si . . ." pravi začudeno in si ne upa uporabiti besedo mrtve.

"Ne, ne bom, brate! Ne bom! Nikar se ne boj!" doda še očitovski, pozdravi z roko v znak spoštovanja in prošnje za oproščenje, potem pa se lačen urno odpravi dalje po poti . . .

Treba je bilo misliti na svojo lastno glavo.

Tudi jaz sem moral z njim.

Streljanje pušk se je šlišalo vedno bliže . . .

Če verjamete al' pa ne

Well, iskreno nas je pozdravila zmahtna srnica, napravljena po rajskem receptu Mrs. Jazbečeve. S Jimom sva si pomagala, da se je kar bliskalo in kar dobro nam je bilo. Naenkrat se pa nekaj spomnim in se začnem na ves glas smejeti.

"Ali se zares smeješ, ali ti kaj narobe hodi?" se začudi Ferdo.

"O, ne, nič mi ne hodi narobe, ampak narobe bo hodilo tistim našim cenjenim prijateljem, ki so kupili vstopnice za banket Euclid Rifle kluba, ki se vrši v nedeljo, 5. januarja ob sedmih zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave., Cleveland, Ohio, okraj Cuyahoga, junajted stejts, pa smo jim mi vsi pečenko pojedli zdajle. To bodo gledali, ko bo tvoja sveta naloga, predsednik Jim, stopiti na oder in javno razglasiti, naj ne zamerijo in naj ne štejejo v zlo, da ne bo večerje, ker je vsa pečenko pojedel visoko cenjeni, pa na vsa moč na srne nagnjeni pisar Jaka. Razume se, da mene takrat ne bo tam blizu, to pa iz zdravstvenih razlogov. To bodo zijali in slino požirali. Jim, jaz bi ne bil takrat rad v tvoji koži. Sem prav doveden, kako se boš izmazal."

Jim je imel ravno pol funta srne v ustih in kar ustavilo se mu je, ko je zaslišal to angeljsko oznanjenje. Vilice mu padajo iz rok, debelo požre, po-

Ko sem šel naprej, sem se ozrl.

Nesrečnejši je še vedno ležal v snegu in z nasmehom buljil v kos kruha v svoji roki, sam, zapuščen, lačen, negiben, nad njim pa so krožile jate požrešnih ujed in smrt je razprostirala okoli svoja materinska krila . . .

(V. I.)

IZ DOMOVINE

—6 letna deklica in 8 letni deček sta našla 16,000 din. Žena železniškega delavca ga. T. iz Celja je poslala svojega 8 letnega sina na postajo, da bi pogledal, koliko vagonov ima izkladati njen mož. Deček je srečal med potjo 6 letno punčko Anito Jazbečeve, hčerko finančnega preglednika v Celju. Ko sta šla otroka proti postaji in prešla stopnice, ki vodijo s ceste v park pred kolodvorom, je dekletce opazilo na tleh zavitek. Brž se je pripognilo in z njem steklo nazaj, da bi pokazalo najdeno svojji mami. Deček je baje skočil za dekletcem, ji iztrgal najdeno iz rok in dal 2100 din dekletcu, češ naj nese to domov, nato pa tudi sam zbežal. Pošte- ni ženi tako železničarja in soproga finančnega preglednika sta takoj sklenili, da zadevo javita celjski policiji in vrneta denar. Vsega denarja je bilo 15,600 din. Lastnik denarja celjski branjar Ciljan iz Zavodne je denar izgubil in to tudi prijavil policiji. Z veseljem je prstal na plačilo 10% nagrade, ki jo je dobila železničarjeva žena, ker je ona prinesla denar na policijo. Zaradi tega pa je prišlo med znanci do prepira, kajti železničarjeva žena je izročila gospe Jazbečevi le 50 din nagrade. Zadevo bo razčistilo sodišče.

—V Dravljah se je 19 letni mehaniški vajenec Bogomir Vidigoj nekaj preveč igral s stari- rim samokresom, ki ga je nekje našel. Hotel je vedeti to in ono o samokresu in ga skušal tudi odpreti. Samokres, ki je bil nabit, se je seveda sprožil in je krogla Vidigoja ranila na desnici. V drugo bo že bolj previden.

—Ozimek Stelko, hči posestnika iz Zagradca, je konj udaril in ji zlomil ključnico.

tem pa zelo žalostno vpraša Jazbeca:

"Ferdo, kaj smo res zdaj ves naš banket pospravili?"

"Kaj ti je, šema," se smeje Ferdo. "Dva velika srnjaka sta nedotaknjena v ledenici, s parklji in rožički. To, kar sta vidva zdajle mlatila, je bil samo del stegenca, ki sem ga gredoč odlomil v Pennsylvaniji za vaju, ki vaju spoznam, da sta nepočakneta in bi se v svojih lastnih slinah utopila, če bi morala čakati do našega banketa 5. januarja."

Oba s Jimom sva blagrovala Ferdota, ki nama ni servirala banketa našega kluba vnaprej in sva naglo planila še po tistem, kar se je ponujalo na ogromnem krožniku.

In ko smo se zadovoljno gladili po naši jedilni shrambi, sem se obrnil na našega gostitelja in ga naravnost in brez ovinkov vprašal:

"Torej kako je zdaj s tisto tožbo? Ali me boš, ali me ne boš gnal na krvavo rihto, kakor mi je Jim pripovedoval s takim neznanjskim veseljem?"

"Veš, jezen sem bil tako, da je vse po meni gomazelo. Ampak zdaj mi je nekoliko odleglo in če mi po pravici poveš, če si mi flinto nalašč tako popravil, da ni dala štimate od sebe, ko sem vlekla za petelina, pa si bova segla v roke. Kdo drugi, ki je bolj jeznorit, bi ti sicer drugače povrnil, ampak jaz sem golant človek in štrajno rad odpuščam. Štajerci smo vsi taki. To ti pa pravim in rečem, da je tvoja sreča, da si bil tistikrat 168 milj od mene, ko se je tvoja puška kujala."

"Pa, ljubi moj Ferdo, kako pa je bilo vendar? Lahko mi verjameš, da sem tako nedolžen nad vso stvarjo, kot novorojeno detece neboljeno. Se reče, saj sem vam bil vsem skupaj zelo nevoščljiv, ker nisem mogel z vami, ampak, da bi bil tako grd in puško napravil neškodljivo, potem ti jo pa posodil, tega vendar ne boš mislil od mene. Je že res, da zdaj grdi jeziki govore po Clevelandu, ko so zvedeli o vsej tej stvari, da sem ti to nalašč napravil, pa ni res. Oni dan je prišel Breskvarjev Janez k meni in mi rekel: 'Jaka, meni lahko zamaš, ki se že dolgo poznavava. Povej mi, ali si Jazbecu karabinko res pofiksals, predno si mu jo dal? Veš, to bi ne bilo nič čudnega od tebe, ki si vseh muh poln. Kaj nisi enkrat, da je imel Pirčev Lojze doma par- ty in je tebe mimogrede pozabil povabiti, šel skrivaj v njegovo klet in si mu pokvaril elektriko, da so bili gostje pol ure v temi in so morali potem poklicati v mesto, da so vso stvar popravili? Veš, to ni nič posebnega. Saj smo tudi mi enkrat, ko smo bili še mladi, nekemu groceristu, ki se je zamudil v moji gostilni, predeli njegovemu konju vajeti. Ko je možak tekel iz saluna, da bi popravil zamujeno in je konja potegnol na levo, je pa konj šlil na desno v hišo. Kar udaj se in povej, da ni puško tako panal, da ni užigala. Saj to ni tako težko. Užigalno žebeljček se vsame ven, pa je. Meni ne boš pripovedoval, da si pri stvari nedolžen.'"

"Vidiš, Ferdo, tako me dolže po St. Clairju. Jaz se ti pa zagvišam, da je to samo natočevanje in krivična obdolžitve. Prav zares!"

"Kaj pa hočem, menda ti bom moral verjeti. Kar je je, ampak čudno je pa le, da bi puška ne streljala, če je nisi na svoje načine zdravil. Zadnjič, ko smo bili skupaj na lovu, je vendar streljala. Kaj si pa od tistega časa delal z njo? Saj nisi menda z njo potrkaval po kakšnem tnalu?"

"Daj mi no že gmah s tisto puško in mi raje povej, kako se ti je godilo tam za tisto smreko, kjer si v prazno užigal po sr- nah!"

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Kuharji so kmalu razdelili fi-
 In prav tako kmalu so ga
 ni bojevniki pojedli. V nekaj
 minutah je bil "obed" pri kraju
 lenarjenje se je začelo izno-
 Weller in poglavar sta se vr-
 la v šotor. Cepela sva v gozdu
 čakala, pa nič ni kazalo, da
 ameravajo kaj posebnega.
 Orez dolgo časa sta se pogla-
 in Weller spet prikazala.
 Weller je mignil Indijancu, pri-
 njal mu je osedlanega konja.
 Kam je mislil oditi —?
 Vsekakor je bila njegova pot
 zvezi z napadom na haciendo.
 ki je bil Meltonov sel —? Ob-
 kal je Yume, se dogovoril s po-
 varjem o napadu pa se vra-
 k Meltonu —?
 Za njim sem moral.
 Vstal sem.
 "Pojdiva!" sem šepnil Mim-
 enju. "Odit morava."
 "Kam?"
 "Ne vem, še prav kam, pa
 islim, da najbrž na haciendo."
 Weller je zajahal in odjezdil
 dolini navzdol. Sam je bil.
 Pohitela sva po strmini, po-
 kala konja, ju spravila iz go-
 vave, zajahala in v skok oddi-
 ala po planoti v prvo dolino
 zvezaj.
 Tam sva se skrila za skalo in
 čakala. Ako je bil Weller res na-
 njen po dolini nazaj, je mo-
 priti mimo naju. Ako bi ga
 bilo, pa je šel na haciendo k
 Meltonu.
 Četrte ure sva čakala. Ni pri-
 . Na haciendo je bil namer-
 —. Za sela je bil, neseš je
 Meltonu poglavarjevo sporočilo.
 Za njim sem moral. In če je
 le količkaj mogoče, sem mo-
 prsluskovati.
 Ubihal sem, ali se bo pokazal
 haciendi ali ne. Verjetneje
 je bil za sela, je moral skrivaj
 poriti z Meltonom, kar na ha-
 ndi ni bilo mogoče in bi se bi-
 hacienderu gotovo zdelo sum-
 no.
 Najbrž, sem sklepal, bo tako,
 se bodeta z Meltonom skri-
 sešla kje zunaj haciende. Da
 vedel, kje, — kako dobro bi
 , če bi prisluškoval. More-
 bi končno zvedel, kaj kujejo
 snujejo in kaj nameravajo z
 njimi rojaki.
 Torej kje se bodeta sešla —?
 res ni dalo uganiti —? Pač,
 da hiteti sem moral.
 Odjezdila sva po dolini navz-
 . Prišla sva mimo druge sote-
 , v kateri so taborili Yume,
 to mimo tretje, — nobenih
 dov ni bilo videti. Svet je bil
 anaat. Ali je bil Weller pred
 ma —? Sodil sem sicer, da
 pa za gotovo sem moral ve-
 . Dohiteti sem ga moral.
 Dolina se je vila vse više,
 alnat svet je prenehel, tla so
 la spet mehka, prijezdila sva
 pašnike. Razločno sva vide-
 sled jezdeca, počasi je jezdil,
 malu bi ga dohitela.
 Naglo, pa previdno sva se mu
 žala. Topot kopit sicer ni mo-
 el slišati, ker sva jezdila po
 hkih tleh, pa lahko bi se obr-
 , videl bi naju.
 Okoli vsakega ovinka sva
 rbeno prežala in res sva ga
 azila kmalu za tretjo dolini-
 , ki je prihajala od leve.
 Komaj tri sto korakov je jez-
 pred nama. Prav nič se mu
 mudilo. Obstala sva.
 Ves čas sem je moj mali
 mbrenjo molče jezdil za me-
 , ko pa je zagledal Wellerja,
 mogel več krotiti radovedno-
 .
 "Za tistimle belokožcem jez-
 va?" je vprašal.
 "Da."
 "Čemu? Ali smem vedeti?"
 "Seveda smem! Zasludujeva
 , ker sumim, da je sel Velikih
 ."
 "In h komu ga pošilja?"
 "K Meltonu, tako vsaj slu-

tim."
 "Zakaj bi ga pošiljal?"
 "Domenila sta se z Velikimi
 usti v taboru o napadu na haci-
 endo pa gre, da sporoči Melto-
 nu poglavarjev načrt."
 "Na haciendo misliš, da poj-
 de?"
 "Mislim, da ne na haciendo.
 Zunaj haciende se bodeta kje
 skrivaj sešla. Govorila bodeta
 o napadu in morebiti zvem, kaj
 nameravajo, pa napad prepre-
 čim."
 "Moj veliki brat bo prislu-
 škoval?"
 "Da."
 "Če pa ne ve, kje se bodeta
 sešla —! Prej bi moral biti na
 kraju sestanka ko belokožec."
 "Bom že zvedel za kraj se-
 stanka."
 "Šel boš za belokožcem in po-
 gledal, kje čaka? Pa se splazil
 bliže, ko bo govoril z Melto-
 nom? Opazila te bodeta! In če
 se tale belokožec na ravnini
 obrne, naju bo videl, ker se na
 ravnini nimava kam skriti!"
 "Sa ne pojdem za njim po
 dnevi, ampak šele o mraku. Ne
 bo me videl. In povrh ga bova
 po ovinku prehitela."
 "Najino sled bo našel!"
 "Ker ne ve za naju, bo mislil,
 da je sled dveh hacienderovih
 vaquerov. Najbrž pa bo tisti-
 krat že tema, ko bo prišel na
 najino sled, in je vobče ne bo
 opazil. Slutim namreč, da se
 bodeta sestala šele zvečer, in
 sicer najbrž pri jezercu, v ka-
 terega se izliva Arroyo."
 "Iz česa sklepa tako moj be-
 li brat?"
 "Ker jezerce ni daleč od ha-
 ciende, pa tudi ne tako blizu,
 da bi ju kdo našel, in ker se bo
 stemnilo, ko prispe do jezerca.
 Nalašč jezdi počasi."
 "In kod bova jezdila midva?"
 "Še sam ne vem, ker ne po-
 znam to sveta. Vsekakor bo-
 va jezdila po tretji soteski na
 levi in pogledala, kam se pride
 po njej."
 "Tisto pa prav dobro vem,
 kam se pride! Po tisti soteski
 sem namreč mislil jezditi do-
 mov z bratom in sestro. Krenili
 smo s poti le zato, da smo
 spremljali Old Shatterhanda
 na haciendo, kjer smo mislili,
 da dobimo konje."
 "Kam pa prideva po sote-
 ski?"
 "Na planoto, na kateri se tu
 pa tam dviga kak nizek grič."
 "Na planoto? Torej lahko
 skokoma jezdiva?"
 "Da. Naravnost proti severu
 se pride h gozdu velikega hra-
 sta, kjer sva prenočila in kjer
 bodo čakali naši bojevniki, k
 haciendi pa je treba kreniti na
 desno. To vem prav dobro, le
 pot ne vem, kaka je, ker tam še
 nisem hodil."
 "Ni nama treba vedeti. Do-
 volj je, da veva za smer."
 Našla bova jezerce in prispe-
 la prej ko Weller. Pojdiva!"
 Weller je med pogovorom iz-
 ginil, vrnila sva se in zavila v
 tretjo sotesko. Kratka je bila,
 kmalu sva bila na ravnini. Tam
 sva jezdila v skok proti severo-
 vzhodu in se ustavila šele, ko se
 je na obzorju pojavil temen
 pas.
 Večerilo se je. Mimbrenjo si
 je ogledoval temno progno in de-
 jal:
 "Tisto je menda gozd na ro-
 bu Arroyeve doline?"
 "Najbrž. In v tisti smeri ne-
 kje bo jezerce. Jezdiva počasi,
 ne smeva prispeti prezgodaj,
 belokožec bi naju videl."
 Ko sva prijezdila do gozda,
 je bila že tema. Razjahala sva in
 peljala konja za vaje. Gozd
 je bil redek in pobočje položno.
 Kmalu se je v svitu zvezd za-
 bleščalo pod nama jezerce.
 Obstala sva.
 "Pojdeva k jezercu?" je pod-
 jetno menil Mimbrenjo.
 (Dalje prihodnjic.)

Srbske božične navade

Svetemu večeru, ki je uvod v božične praznike, pravijo Srbi badnjak ali pa badnje večer. Koren besede badnji je isti ko v besedi bedeti. Prav po tem večeru se tudi drevo, ki ga na vigilijo božiča posekajo v gozdu in svečano prinesejo domov, imenuje badnjak. Ta navada je splošno razširjena med Slovani na Balkanskem polotoku. Sredi preteklega stoletja so še v okolici slovenske Gorice žgali badnjak, ki so ga imenovali kar božič, dočim ga v Kvarneru imenujejo božičnjak. Jireček je zapisal, da so prvi pisani sledovi badnjaka v knjigi "Liber statutorum ciuitatis Ragusii" iz leta 1272.

Najpriljubljenjšo drevo, ki ga sekajo za badnjak, je hrast. V krajih, kjer ni hrastovine, rabijo za badnjak seveda tudi druga drevesa, ponekod sadno drevje, drugod oljke, ali pa celo vinsko trto. Ponekod zopet žgo kot badnjak debelejši panj namesto vej. Prevoz, oziroma prenos, badnjaka iz gozda domov je kolikor mogoče svečan in je z njim zvezanih polno najrazličnejših vraž. V vzhodnih predelih Srbije, zlasti ob Timoku, je v navadi poseben stavek, ki ga izgovarjajo kot neke vrste blagoslov, kadar žgo badnjak. Glasi se: "Koliko varnica (isker), toliko ovaca, novaca, jariča, piliča, klasate šenice, muške dečice, telaca, surih svinja, crnih koza, a nazvišje života i zdravlja!" Potem takem smatrajo žganje badnjaka za poseben blagoslovljeni obred dočim jim pepel badnjaka pomeni svet pepel in je v zvezi z dobro letino in rodovitnostjo sploh. Ponekod, pred vsem v Liki, je navada, da nad badnjakom koljejo gosi ali pa kokoši, posebej še peteline, da z njihovo krvjo poškopirajo badnjak. Drugod

zopet oblijejo badnjak z vinom. Splošno pa je badnjak podoba sreče, rodovitnosti, bogastva, miru in zdravja. Iz ostankov lesa božičnega drevesa izdelujejo po nekih krajih križce, ki jih potem polagajo po vseh gospodarskih poslopih, zlasti v hlevih, svinjaki in podobno kot blagoslovljen les. Po nekaterih krajih pa kose tega lesa vdoljujejo celo v pluge kot znak blagoslova.

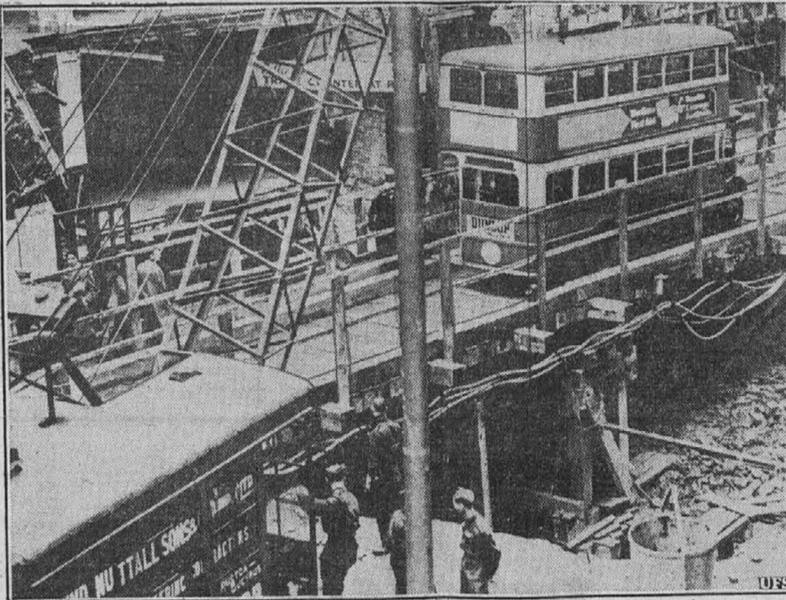
Celo Valvazor je v sedmi knjigi svoje "Časti" opisal, kako kmetje v Istri prinašajo domov panje, ki jih potem mečejo na ogenj in celo stresajo nanje po žlico od vsake jedi. Podobne navade so razširjene po vsem Balkanskem polotoku, pa tudi v zapadni in srednji Evropi, kakor tudi na jugu (Italija, Španija, Nemčija, Romunija, Madjarska itd.). Po simboliki pomena je badnjak v zvezi z jurjevanjem, ki je med Srbi prav tako zelo zakoreninjeno. Je pa to sila stara navada, ki ima svoje korenine še v predkrščanski dobi in so jo Slovani verjetno prinesli še iz svoje pradomovine. Je v neposredni zvezi s praznovanjem sončnega obrata ob začetku zime, ki je najdaljše noči. V zvezi z badnjakom je prav gotovo tudi modernejša božična drevesca, ki je prišlo k nam od Nemcev in je danes zlasti med katoličani že zelo razširjeno. Ob koncu poglavja o badnjaku naj omenim, da sem najsvetejšee sekanje badnjaka in njegov prevoz na dom videl v Belgradu, kjer pošljejo z dvora v bližnji gozd Košutnjak, ki leži nad Topčiderom, poseben oddelek vojaštva iz kraljevega spremstva in badnjak najsvetejšee prepeljejo v dvor. Prav tako so belgrajski trgi pred božičnimi prazniki še dandanes polni nasekanih hrastovih vej, na katerih se drže še listi, in ki jih ljudje v veliki meri kupujejo

in nosijo domov. Prav kakor badnjak je med Srbi razširjena tudi navada, nastiljati tla v hiši s slamo. Še v Belgradu je ohranjena, in to celo med višjimi uradniškimi družinami, ki so po poreklu z dežele. Ponekod polagajo slamo tudi pod prt na mizi. Slamo prinese v hišo gospodar takoj po badnjaku in jo, izgovarjajo različne reke in simbolične besede, razstelje po tleh. Posebej veliko slame nasteljejo po sobah Srbi v Banatu, tako da je hiša podobna skoraj hlevu in bi se kar mehko ležalo na tleh. V Belgradu pa je nastiljanje sob s slamo že bolj simbolično. Ta slama ostane v sobah navadno tri dni, kolikor tudi traja pravoslavni božič. Drugod jo pometejo šele za novo leto, na južnem dalmatinskem Primorju pa v nekaterih krajih šele na praznik svetih Treh kraljev. Tudi slama je po narodni veri v zvezi z dobro letino, posebej še s plodnostjo perutnine in pa zdravjem čebel. Smatrajo jo tudi za preganjalko poletne toče. Ta navada je prav kakor žganje badnjaka še poganskega izvora, dasi je pozneje dobi- la pomen analogije s Kristusovo krščanski dobi in so jo Slovani položili na mizo. V nekih krajih obstoja celo pripoved, kako se je Velika noč prepirala z božičem, češ da je bolje oblečena, pisana in lepša ko on. Pa ji je božič dejal: "Ti si dopolne pisana in prepisana, popolne te vržejo pa v koprive, jaz

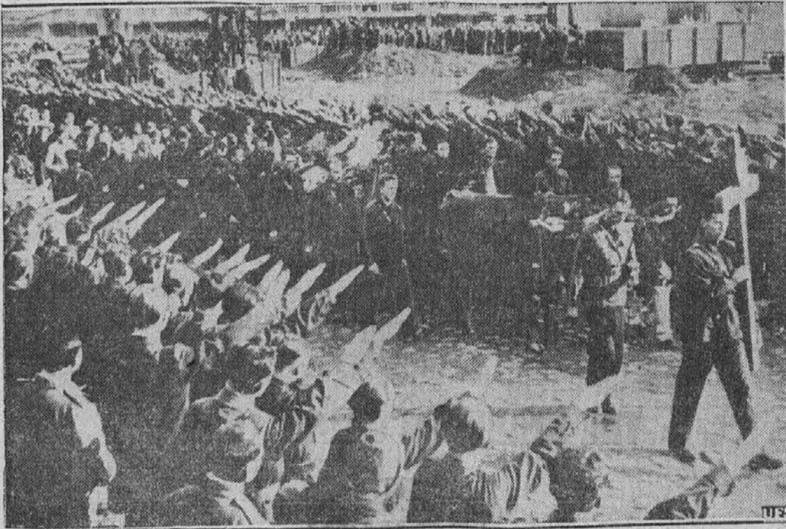
pa sem grob in nič lepo oblečen, zato pa se tri dni gostim." Posebnega pomena je pri Srbih božično pecivo, ki je vedno iz pšenične moke in ga pečejo na takoimenovani badnji dan, to je dan pred božičem. Samo tako imenovani kolač "česnica" se peče na sam sveti dan. Ime česnica prihaja od korena čest (čestit), kar pomeni srečen. Česnica je iz pšenične moke, toda brez kvasu. V testo denejo srebrni denar, potem pa hlebček zarezajo z nožem. Vsaka zarezava pomeni posebno vrsto žita. Kateri del najviše naraste, tista vrsta žita bo prihodnje leto najbolj rodila. Pri kosilu na sveti dan lomijo česnico. Lomita jo gospodar z golimi rokami in en član družine v rokavicah. Če se pri lomljenju odkrhne drobtinica od česnice, je to znak, da bo nekdo v družini prihodnje leto umrl. Seveda so navade lomljenja kakor tudi delitve česnice v vsakem kraju različne. Največja borba je za tisti del česnice, v katerem je srebrni denar, a nihče ne ve, kje je. Kdor dobi kos z denarjem, smatra to za posebno srečo. Ponekod premažejo česnico takoj, ko je pečena z medom. V Homolju (vzhodna Srbija proti Romuniji) dejava v testo za česnico razne stvari, tako laneno seme, kos drenovine, kos jajčne lupine, koruzo, svinjsko ščet, kočček lesa z volovskega jarma ali panja, bučno seme, fižol ali kaj podobnega.

Razen česnice peko pa tudi druge vrste pecivo. V vzhodni Srbiji imenujejo to pecivo zakonice, v Bosni pa pravijo božičnemu kolaču krsnica. Okrog Niša speko poseben hlebec za voli in mu pravijo volovarnik. Na njem s posebnimi zarezi upodobijo vola in jaslji. Zelo pogosta je navada natikanja kolača na volovski rog. Po planinskih krajih mesijo posebno hlebce tudi za ovce in koze in celo za svinje. V vinorodnih krajih mesijo hleb, ki mu vtisnejo podobo soda. Zato ga tudi imenujejo bačva (kad). Celo hlebec z imenom gosta zamešijo v Homolju, nosijo ga pa dekleta na prsih in ga ob snidenju ponujajo druga drugi. Potem se objemajo in poljubljaajo. V Boljevcu imajo celo poseben kolač, ki ga lomijo na sveti večer in ga imenujejo povojnica Bogu, v znak Kristusovega rojstva. Dokler ves hlebec ne pojedjo, ne sme nihče iz hiše.

V okolici Aleksinca je navada, da na sveti večer večerjajo na tleh in ne na mizi. To kot spomin na novorojenega Jezuščka, ki se je rodil v hlevu in ni imel ne mize ne stolov. V Skopski črni gori (gorovje severno od Skoplja) peko kolač badnjak po imenu, ki je ves v znakih, ki predstavljajo gospodarja in njegovo družino. V Homolju mesijo poseben kolač z imenom poskur, ki ga gospodar pri lomljenju z najstarejšim sinom obliva z vinom. V Boljevcu obešajo na badnjak poseben hlebčič z imenom roždestvo (rojstvo), na sveti dan pa ga snamejo in lomijo. (T.P.)

V Londonu so kaj hitro na delu, da popravljajo škodo, ki jo prizadenejo nemške bombe posebno na cestah in mostovih. Na sliki vidimo tak popravljen most, ki so ga pred kratkim porušile nemške bombe, a je sedaj že zopet odprt za promet brez vsake nevarnosti.

Železno gardisti v Rumuniji so maščevali umor svojega voditelja Coudreanu-ja in njegovih 13 pribočnikov. Gardisti so se podali v Vaslui, kjer so odkopali trupla umorjenih ter jih v sprevidu, kakor nam kaže slika, prenesli na pokopališče v privatne grobove.

SPECIALS
Friday — Saturday
 Butter, lb. 37c
 Eggs, doz. 25c
 Charmin Toilet Paper,
 4 for 25c
 Woodbury Soap, 4 for 26c
 Jack Frost Sugar,
 25 lbs. \$1.29
Lowest Price On Fresh Fish
SPECH FOOD STORE
 1100 E. 63rd St.

Posebnosti za petek in soboto
 Domač suh porkchops, ft. .19c
 Domači suhi butts, ft. .19c
 Riževne in krvave klobase,
 6 za 25c
 Sveži vampi, 2 funta 15c
 Pork shoulder Roast, ft. .10c
 Zaklane in očiščene kokoši,
 ft. 19c
 Najboljše domače suhe
 klobase, 4 ft. 95c
 Mi imamo veliko zalogo domačega suhega mesa, vsake vrste in vsake cene.

Križman Market
 6030 St. Clair Ave.

VSE KARKOLI
 se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako lahko dobiti v vašem polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narajeno, kadar vam čas dopušča.
 Uradni naslov:
 6131 St. Clair Ave.
 vhod na 62. cesti, Knausovo postopje. (Dec. 27, 30)

POSEBNO za nekaj časa na North American hranilne knjižice plačamo veliko ceno za obleko, suktnjo ali površnik. Vincent Brazis, lastnik, 1233-35 E. 74. St. (Wed. Fri. x)

Ignac Slapnik, st.
 CVETLIČAR
 6102 ST. CLAIR AVE.
 Henderson 1126

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.
 6016 St. Clair Ave.
 Telefon: ENdlicott 3113

Molly's Tavern
 7508 St. Clair Ave.
 Pivo, vino in žganje. Fish Fry vsak petek. (Fri. x)

BODITE PREVIDEN VOZNIK
 Mnogo nesreče se pripeti radi pokvarjenih oči. Dajte si pregledati oči, da se boste počutili varne. Vid mora biti tak, da lahko razločite številke na metru brzine, da vidite, kako hitro vozite. Imamo 30 let izkušnje v preiskovanju vida in umerjanju očal. Zadovoljni boste v vsakem oziru.
EDWARD A. HISS
 lekarna—farmacija in optometrijske potrebšćine
 7102 St. Clair Ave.

TREBUSNE PASOVE IN ELASTICNE NOGAVICE
 imamo v polni zalogi. Pošiljamo tudi po pošti.
MANDEL DRUG CO.
 15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.

SLOVENSKO PODJETJE BLISS ROAD COAL & SUPPLY CO.
 Najboljši premog in drva. Pokličite KENmore 0808 22296 ST. CLAIR AVE.

Oblak Furniture Co.
 TRGOVINA S POHIŠTVO
 Pohištvo in vse potrebšćine za dom
 6012 ST. CLAIR AVE.
 Henderson 2978

MALE OGLASI
Kdor želi
 Lepe grahaste kokoši in piščance od 4 do 6 funtov težke, po 25c funt, male domače suhe šunke po 18c funt, izvrstne domače suhe klobase po 30c funt, domače sveže klobase 25c funt, jetrne in krvave klobase po 6c vsaka, domače kislo zelje po 6c funt, lepa zaloga mlade prašefine. Se vljudno priporočam vsem gospodinjam.
Anton Ogrinc
 6414 St. Clair Ave.
 (Dec. 27, 30)

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

"Letos spomladi je bilo štiri in trideset let, odkar sva se združila. Bil sem takrat še nedorasel deček — ves čas moje možke dobe si mi stala ob strani, pa najsi so me trle skrbi ali se mi je dobro godilo. Bog mi odpusti, vse premalo sem se zavedal, kako težko je bilo tvoje breme ves čas najinega skupnega življenja. Zdaj pa se mi dozdeva, da sem nepretrgoma čutil, kako dobro mi je delo, da si bila pri meni —"

Ne vem, če si zares mislila, da imam Kristino rajši kot tebe. Bila je moje največje veselje in prizadela mi je največjo bridkost, to je res —. Ti pa si bila mati njih vseh. Zdaj se mi zdi, da mi bo najtežje zapustiti tebe, kadar bom moral iti —"

Zato nikomur ne dajaj mojega prstana — tudi kateri izmed najinih hčera ne, marveč reci, da ti ga ne smejo sneti s prsta.

Morda se ti zdi, žena, da si pri meni užila več bridkosti kot veselja — na svoj način je bilo med nama nekaj narobe, vendar pa bi dejal, da sva si bila zvesta prijateljca. In mislil sem si: nekoč bova tako našla pot drug k drugemu, da naju tisto, kar je bilo narobe, ne bo več ločilo, temveč da bo Bog prijateljstvo, ki naju je vezalo, znova še bolje utrdil —"

Ragnfrid je vzdignila blede razorano lice — v velikih, vdrtih očeh ji je gorelo, ko se je ozrla kvišku v moža. Ta je še zmerom držal njeno roko — gledala jo je, ko je nekoliko dvignjena ležala v njegovih rokah. Vsi trije prstani so se blesteli drug drugega — spodaj zaročni, nad njim poročni in nazadnje ta novi —

Vse to se ji je zazdelo tako čudno. Spomnila se je trenutka, ko ji je Lavrans natikal prvega — pri dimničnem vzvodu v izbi doma na Sundbuju, poleg njiju sta stala njuna očeta. Lavrans je bil rdeč in bel, okroglih lic, komaj da je bil odrasel otroški dobi — nekoliko boječ, ko je stopil za korak naprej.

Druga je ji bil nataknil na prst pred cerkvenimi vrati v Gardarudu, v imenu troedinega Boga, pod duhovnikovo roko.

Začutila je, da se je bil s tem zadnjim prstanom znova poročil z njo. Hotel ji je dati zagotovilo, če bi kmalu sedela ob njegovem brezdušnem truplu, da jo je s tem prstanom zvezal s krepko in živo močjo, ki je nekoč prebivala v tem prahu in pepelu —

Bilo ji je, kot bi se ji trgalo srce v prsih, krvavelo, krvavelo, mladostno in neugnano. Od žalosti za toplo in živo ljubeznijo, po kateri je na skrivaj še vedno jokala, ker jo je bila izgubila, od tesnobe veselja nad to blede, blestečo ljubeznijo, ki jo je gnala do skrajnih meja pozemskega življenja. Skozi prihajajočo najglobljo temo je že čutila sij nekega drugega, milejšega sonca, je čutila vonj cvetlic iz vrta na koncu sveta —

Lavrans je položil ženi roko nazaj v naročje in sedel na klop, nekoliko vstran od nje, tako da je bil s hrbtom obrnjen k njej in se je z enim komolcem opiral ob ploščo. Ragnfride ni bil nič pogledal, temveč se je zazrl v ogenj.

Ko je spet spregovorila, je rekla navzlic vsemu tiho in mirno:

"Nikdar bi si ne bila mislila, soprog, da me imaš tako rad."

"In vendar te imam," je odgovoril prav tako mirno.

Nekaj časa sta molče sedela.

Ragnfrid je vzela šivanje s kolen in ga položila na klop zraven sebe. Malo nato je vprašala tiho:

"Kar sem ti povedala tisto noč — si pozabil —?"

"Kaj takega možki na tem svetu pač ne more pozabiti. In to je tudi res, sam sem čutil, da se med nama ni prav nič izboljšalo, odkar sem bil to izvedel. Čeprav le Bog sam ve, kako trdo sem se boril sam s seboj, da bi nikdar ne opazila, koliko o tem premišljam."

"Nisem vedela, da toliko premišljaš o tem."

Okrenil se je naglo k njej in jo pogledal. Tedaj je rekla Ragnfrid:

"Kriva sem pa jaz, da je postalo med nama še hujše, Lavrans. Zdelo se mi je, ker si mogel biti — po tisti noči — z mano prav tak kot poprej, da ti je zame še manj mar, kot sem si kdaj mislila. Ko bi bil po vsem tem trd z menoj, ko bi me tepel, pa četudi enkrat samkrat v pijanosti, bi bila lažje prenašala svojo bridkost in svoj kes. A da si se za vse tako malo zmenil."

"Da sem se malo zmenil, si mislila?"

Od lahnega trepeta v njegovem glasu je postala vsa divja od hrepenenja. Hotela se je vreči vanj, prav na dno tiste valujoče globine, nad katero mu je napeto in mukoma trepetal glas. Vzplamenela je:

"Da, če bi me bil enkrat samkrat objel, ne zato, ker sem tvoja žena pred Bogom, ki so jo drugi položili ob tvojo stran, ampak zato, ker sem tista žena, po kateri si nekoč hrepenel in si jo priboril —. Tedaj bi ne bil mogel biti tak nasproti meni, kakor da iz tiste besede nikdar ne bile izgovorjene —"

Lavrans je pomislil:

"Ne. Tega — bi pač ne bil mogel. Ne."

"In če bi bil tako vesel svoje neveste, kot je bil Simon naše Kristine —"

Lavrans ni odgovoril. Čez nekaj časa je rekel kakor zoper svojo voljo, tiho in boječ:

"Čemu si omenila ravno Simona?"

"Z onim te vendar nisem mogla primerjati," se je Ragnfrid zmedla in se še sama prestrašila, toda poskusila se je nasmehiniti. "Premalo sta si vendar podobna."

Lavrans je vstal, naredil nemirno nekaj korakov — nato pa je še bolj tiho rekel:

"Bog Simona ne bo zapustil."

"Ali se tebi ni nikdar dozdevalo," je vprašala Ragnfrid, "da te je bil Bog zapustil?"

"Ne."

"Kaj si si mislil tisto noč, ko sva sedela tamkaj v skednju — in ko si isti mah zvedel, da sva te bili obedve, ki si naju najmočneje in najzvesteje ljubil, ogoljufali, kolikor sva le mogli?"

"Kdo ve kaj si pač nisem mislil," je odvrnil mož.

"In kesneje," je nadaljevala žena, "ko si venomer o tem premišljal — kot si rekel —"

Lavrans se je obrnil od nje. Videla je, kako se je po njegovem zagorelem vratu navzdol ulila temna rdečica:

"Mislim sem na to, kolikokrat sem bil jaz ogoljufal Kristusa," je rekel čisto tiho.

Ragnfrid se je dvignila in za trenotek obstala, preden si je upala stopiti k njemu in mu položiti roko na ramo. Ko jo je objel, se mu je sklonila s čelom na prsi; začutil je, da joka. Lavrans jo je privil tesneje k sebi in se ji pritiskal z obrazom

h glavi.

"Zdaj, Ragnfrid, bova šla spat," je rekel čez nekaj časa.

Stopila sta pred razpelo, se priklonila in se pokrižala. Lavrans je odmolil večerne molitve, molil jih je v cerkvenem jeziku, tiho in razločno, žena pa je ponavljala besede za njim.

Nato sta se slekla. Ragnfrid je legla na notranjo stran postelje, ki je imela zdaj veliko nižje zglavje, ker je njenega moža zadnje čase pogosto mučila vrtoglavica. Lavrans je zapahnil in zateknil vrata, zasul žerjavico na ognjišču s pepelom, upihnil luč in legel k Ragnfridi v posteljo. Tako sta ležala v temi in se dotikala z lehtmi. Čez nekaj časa so se njuni prsti sklenili.

Ragnfrid Ivarjeva si je mislila — da je vse to kakor nova poročna noč, in sicer nenavadna poročna noč. Sreča in nesreča sta se zlivali in ju nosili na tako silnih valovih, da je začutila, kako njena duša pričinja izdirati prve korenine iz telesa — tudi nje se je zdaj doteknila roka smrti — prvokrat.

Tako se mora izteči — če se je bilo tako začelo kakor pri njima. Spomnila se je, kdaj je prvič videla svojega zaročenca. Bil je takrat prijazen z njo — nekoliko v zadregi, vendar pa voljan, da bo svojo zaročenko ljubil. Dražila jo je celo žareča lepota tega mladega fanta, njegovi lasje, ki so tako gosti, gladki in svetli viseli krog rdečega in belega obraza, pokritega z zlatim puhom —. Njeno srce je bilo tedaj ena sama žgoča rana, ko je mislila na nekega moža, ki ni bil ne lep ne mlad in tudi nežen ne kot mleko in kri, in medlela je od hrepenenja, da bi jo objele njegove roke in bi mu pri tem sunila nož v grlo —. In ko je bil njen zaročenec prvokrat poskusil, da bi jo ljubkoval — sedela sta doma nekje na stopnicah, in prijel jo je z eno roko za kite — tedaj je planila pokonci, se obrnila k njemu vsa bela od jeze in ga pustila samega.

O, spominja se tiste nočne poti, ko je jahala s Trondom in Tordiso po jernski dolini k čarodejki na Dovru. Klečala je pred njo, ležeč pred gospo Aashildo na tleh je trgala s sebe prstane in zapestnice, zaman je moledevala, naj ji da kakšen pripomoček, da bo zoprna svojemu ženinu —. Spomnila se je dolgotrajne poti z očetom, sorodniki, družicami in darovi,

ki jih je bila vzela s seboj od doma, po dolini navzdol, po dolinih krajih k svatbi na Skog, in domislila se je prve noči — in vseh kesnejših noči — ko je mrzla kot kamen sprejemala nerodno ljubkovanje pravkar poročenega dečka, ne da bi kaj skrivala, kako malo jo to veselilo.

Ne, Bog je ni bil zapustil. Usmiljeno je bil zaslišal njen krik po pomoči, ko je vpila k njemu, pogrežajoč se v svoji nesreči zmerom globlje in globlje — še celo tedaj, kadar je vpila k njemu brez upanja, da bi bila uslišana. Bilo je, kot bi jo bilo zagrnilo nekakšno črno morje — zdaj so jo nesli valovi tako nenavadni in sladki blaženosti nasproti, vedela je, da bi jo mogli odnesti iz življenja —.

"Reci mi kaj, Lavrans," ga je tiho prosila. "Tako sem trudna —"

Mož je šepnil:

"Venite ad me, omnes qui laborate et onerati estis. Ego re-

ficiam vos (Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil) — je rekel Gospod."

Potislil ji je roko pod ramo, nato jo je potegnil čisto k sebi. Tako sta ležala nekaj časa z licem ob licu. Nato je tiho rekla:

"Zdaj sem molila k Materi božji, naj prositi zame, da mi ne bo treba več dolgo živeti za teboj, Lavrans."

Njegove ustnice in trepalnice so se v temi doteknile njene-

ga lica rahlo kot metuljeva perot:

"Ragnfrid, moja Ragnfrid—"

VIII

Kristina je to zimo živela doma na Husabyju ter ni hotela nikamor iti — izgovarjala se je s tem, da ni zdrava. Toda bila je le utrujena. Še nikdar poprej v življenju ni bila tako utrujena — bila je utrujena od veselja in utrujena od bridkosti, najbolj utrujena pa od razmišljanja.

Kakor hitro dobi otroka, ki ga pričakuje, bo že bolje, si je mislila — tako strašno je hrepenela po njem; kakor da jo bo on rešil. Če bo sin in če ji umre oče še pred njegovim rojstvom, naj dobi njegovo ime. In mislila je na to, kako bo ljubila tega otroka in ga dolgo tega, odkar je zadnjič imela dojenčka, da se je morala od hrepenenja razjokati, ako je pomislila, kako bo kmalu spet držala v naročju takega črvička.

Kakor nekoč je zbirala sinove krog sebe in si prizadevala, da bi jim vcepila malo več strahu in spodobnega vedenja. Čutila je, da tako ravna po očetovi želji, in to kakor da bi vtilo v njeno dušo nekoliko miru. Si-
ra Eiliv je bil zdaj pričel poučevati Naakkveja in Bjorgulfa v pisanju in latinskem jeziku, in Kristina je pogosto sedela z otroki v duhovnikovi hiši, kadar so bili tam pri potku. (Dalje prihodnjič.)

AMAZING STATUE SHOWN AT EXPO

In the midst of construction work in setting up the exhibits of 22 nations of the world in the Cleveland International Exposition, which opens at Cleveland Public Hall January 4 through 19, Miss Betty Rohan on the left and Miss Carol Decker paused to admire the heroic figure "Internal Defense" which is part of the United States exhibit. This statue is the product of the most modern process. It was cast in one piece from translucent plastic in the New York studio of Victor M.

Clark, exhibits director of the Cleveland International Exposition, and is illuminated by lights in its interior.

The nations exhibiting in the Cleveland International Exposition are: Australia, Belgium, Brazil, Canada, Czechoslovakia, Denmark, Finland, France, Great Britain, Greece, Hungary, Iraq, Lebanon, New Zealand, Palestine, Peru, Poland, Rumania, Switzerland, Turkey, United States, Yugoslavia and the Pan-American Union, and League of Nations.

Vsem našim prijateljem

NAJISKRENEJŠA VOŠČILA
ZA
SREČNO IN USPEHA POLNO
1941

THE STANDARD OIL CO. (OHIO)

Kakor hitro dobi otroka, ki ga pričakuje, bo že bolje, si je mislila — tako strašno je hrepenela po njem; kakor da jo bo on rešil. Če bo sin in če ji umre oče še pred njegovim rojstvom, naj dobi njegovo ime. In mislila je na to, kako bo ljubila tega otroka in ga dolgo tega, odkar je zadnjič imela dojenčka, da se je morala od hrepenenja razjokati, ako je pomislila, kako bo kmalu spet držala v naročju takega črvička.

Suka nam kaže novega mehiškega predsednika Camacho (levo) in našega novoizvoljenega podpredsednika, Henry A. Wallace-a, ki je bil kot posebni odposlanec Zed. držav pri zaprsegi v Mexico City, ko sta v prijateljskem pogovoru napila zdravico obema narodoma.

CLEVELANDSKA MEDNARODNA

RAZSTAVA

Dva in dvajset inozemskih razstav iz newyorške svetovne RAZSTAVE

VREDNA \$2,000,000

25¢ kupi vašo vstopnico za polovično ceno 25¢

Naprodaj v vaši sosesčini v trgovinah in pri blagajni v glasbeni dvorani

Predprodaja je samo za določen čas

MESTNA DVORANA

Od 4. do 19. januarja, 1 popoldne do 11. ure zvečer vsak dan

Jugoslavanski dan v soboto 18. januarja

Za fin premog

po nizkih cenah ter točno postrežbo, pokličite

ENDicott 1588

MAR-KET COAL CO.

1261 Marquette Rd.

F. J. Cimperman

A. M. Klemenčič

Razpis delničarske seje

V smislu pravil se razpisuje letna delničarska seja Slovenske Delavske Dvorane na Prince Ave. za dan 29. decembra, 1940 ob 2. uri popoldne v navadnih prostorih. To obvestilo je uradno obveščeno vsem delničarjem in zastopnikom društev.

DIREKTORIJSKIM Društvom NA PRINCE AVE.

Direktorij Slovenskega Delavskega Doma, 15335 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio, NAZNANJA vsem delničarjem in društvom-delničarjem SDD, da se vrši

redna letna delničarska seja SDD

dne 23. januarja, 1941

POZIV NA DELNIŠKO SEJO

Tem potom se obvešča delničarje North American Bank Company, da se vrši delniška seja 8. januarja ob osmih zvečer v Knausovi dvorani, 6181 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Na tej seji se bo volilo direktorje in ukrepalo o vsem potrebnim v korist banke.

J. L. SURTZ, tajnik.